

dets Theaters Væddekamp virkende Digtere er udgivet uden at være iforveien opført i Athen ved en Fest, tør neppe med Sikkerhed siges.

I Mødet var fremlagt:

Fra Smithsonian Institution i Washington.

Annual Report of the Smithsonian Institution for 1860. Washington 1861.

Results of meteorological observations under the Direction of the Smithsonian Institution from 1854—59. Vol. I. Washington 1861.

Smithsonian Miscellaneous Collections. Vol. I, II, III, IV. Washington 1862.

Report upon the Physics and Hydraulics of the Mississippi River. Philadelphia 1861.

Catalogue of Publications of the Smithsonian Institution corrected to June 1862, Washington 1862.

Fra Dr. Mackall.

L. Mackall, M. D. The Action of the Voluntary Muscles.

Fra Prof. L. Aggasiz i Cambridge.

Report of the trustees of the Museum of Comparative Zoology 1861. Boston 1861.

Mødet den 20de Februar.

Hr. Prof. *Holten* meddelte følgende lagttagelser over Nordlysets Krone.

Det er bekendt nok, at naar Nordlyset strækker sig saa langt op paa Himlen, at det naaer Omegnen af det Punkt, hvor denne træffes af Inclinationsnaalens Forlængelse, saa danner

sig den saakaldte Krone, et Sammenløbspunkt for Nordlysets Straaler. Hos os er det kun sjældent at Kronen danner sig, og jeg kan vist betragte det som et Held, at jeg har haft Leilighed til at see tre saadanne. Dette skulde imidlertid ikke have bevæget mig til at gjøre nogen Meddelelse om den Ting, hvis ikke Nordlyset i alle disse tre Tilfælde havde haft Former, der afvege meget fra det Almindelige, og Kronerne ikke alle tre havde været aldeles forskjellige.

Det første af disse Nordlys saa jeg den 22de October 1839 om Aftenen Kl. omtrent 8. Forholdene vare ugunstige da det var Fuldmaane; men Nordlyset var endda fremtrædende og iøinefaldende nok. Buen, der pleier at vise sig i magnetisk Nord stod imod Syd og neppe 30° over Horisonten; under den var der et mørkt Segment, medens Nordlyset indtog hele den øvrige Himmel, der straaledede i et rosenrødt Skjær. Paa denne Grund bemærkedes Straalerne som mere intensivt lysende og løbende sammen i Kronen. Maanen saa ud som om Luften var disig, hvad enten det nu hidrørte fra Nordlysets Skjær eller fra en virkelig Disighed; dog er jeg tilbøielig til at antage det Sidste, thi efter et Par Timers Forløb begyndte Nordlyset at blive svagere, medens der paa denne Tid dannede sig lette hvide Skyer som Bomuldstotter. Disse havde fuldstændigt Udseendet af almindelige Skyer; men mærkeligt var det, at naar de af Vinden bleve drevne hen over et Sted hvor en Nordlystraale nylig var forsvunden eller næsten forsvunden, begyndte de at gløde med et rosenrødt Skjær. Kl. omtrent 11, var der intet andet at see af Nordlyset end Kronen, dog kun naar de omtalte Skyer drev hen over det Sted hvor den havde været, da den saa traadte frem paany med den samme rosenrøde Farve. Lysmassen blev da staaende paa samme Sted, medens Skyerne rolig trak forbi.

Endnu mere afvigende i Formen var det Nordlys, jeg saae den 19de Dec. 1847. Her var der hverken Spor af Bue eller af Straaler. Det var klart dog syntes Horizonten at være mørk. Nordlyset bestod

kun af Glimt, der fra alle Kanter af Horizonten fore opad paa Himlen med en overordentlig Hastighed. Det mærkelige ved disse Glimt var, at det var mig aldeles umuligt at angive nogensomhelst Form for dem, eller med andre Ord at see deres Omrids. Disse Glimt løb nu oppe paa Himlen sammen i Kronen, som her bestod af en stjerneformig Figur, der var i en sittrende Bevægelse og ligesom rækkede sig ud, hvergang den optog et Glimt i sig for strax igjen at trække sig sammen. Ved denne Krone var der trods Stjernefiguren ikke Tale om nogen Sammenløben af Straaler. Enkelte mørke Linier trak sig heelt ind til Midtpunktet; men forøvrigt saae Kronen ud som om den bestod af et osteagtigt Bundfald af en smuk lila Farve, men de enkelte Flokker vare af en overordentlig Finess, ordnede i Rækker som Flokkerne i en Makrelsky og i en uophørlig Sittren.

Endelig havde jeg Leilighed til at see et Nordlys med Krone den 14de December ifjor. Kl. 7 om Aftenen skal Nordlyset have været synligt, men lidt senere blev Himlen overtrukket og var endnu saaledes Kl. 8³/₄. Omtrent Kl. 9¹/₂ kom jeg ud i det Frie og lagde da Mærke til Nordlyset, som imidlertid da ikke var stærkt udpræget. Der var ikke andet at see end en ganske hvid Stribe, som gik fra Øst til Vest over Himlen og lignede noget en Høisky, men med den Forskjel, at der ikke var noget Spor at opdage af en traadagtig Bygning. Det saae snarere ud, som om den var dannet af et overordentligt fiint Støv. Himlens Farve var usædvanlig stærk blaa og den var tilsyneladende klar. Nogle Øieblikke efter begyndte der at skyde Straaler op fra alle Kanter af Horizonten undtagen den sydlige, medens den før omtalte hvide Stribe blev staaende temmelig uforandret, gaaende igjennem Kronen, der ligeledes var hvid og skyagtig og undertiden havde Form som af en Blomst med fire eller fem afrundede Kronblade, men rigtignok med forskjellig Størrelse. Nogen egentlig Bue var ikke at see. Kun af og til ordnede Lysmasserne sig under Kronen som om de vilde danne en Bue i en Høide af omtrent 20° over den sydlige Horizont,

men den blev altid forstyrret igjen. Straalerne tiltog i Hyppighed og i Løbet af nogle Minutter havde Kronens Omgivelser et Udseende, som jeg Dagen efter stræbte at gjengive ved en Tegning. Denne angiver dog kun Straalemassernes Forde-
 deling i det Hele taget. I Enkelthederne, som jeg ikke har kunnet gjengive, mindede Udseendet mig strax om den Afbildning af et Nordlys i Bøsekop den 6te Januar 1839 Kl. 6^t 27^m om Aftenen, som findes i Gaimards Værk. Men desuden var dette Nordlys udmærket smukt ved sit Farvespil, idet der ideligt drog ligesom Skyer af en glimrende og dyb Carminfarve hen over det, medens der bestandigt løb ligesom Bølger af Lys hen over det fra Nord til Syd paa lignende Maade, som Bølgerne paa en Kornmark. Kl. 9³/₄ begyndte Nordlyset at tage af; imod Vest begyndte Himlen at blive disig og i en overordentlig kort Tid drog et smudsigt Slør sig hen over Himlen, saa at man før Klokken var 10 ikke kunde skimte en Stjerne. Samtidigt dermed begyndte en vestlig Vind.

Derefter meddeelte Hr. Professor *d'Arrest* følgende Notits.

**Simplification af et Besselsk Theorem vedrørende Aberrationsphæno-
 menet.**

Medens Clairaut allerede, nogle faa Aar efter Aberrationsphæno-
 menets Opdagelse, har givet Formlerne til Beregningen af Aberrationen i Rectascension og Declination, har først *Bessel*, foranlediget dertil ved den mere udstrakte Anvendelse, han gav Heliometermaalingerne, udviklet de tilsvarende Udtryk, hvorved mikrometisk maalede *Distantser* og *Positionsvinkler* befries for den fra Aberrationen hidrørende Indflydelse. — Af den Række Afhandlinger, der omfatte en udtømmende Undersøgelse af alle til Reduktionen af Heliometerobservationer nødvendige Correc-